

горѣ на чашѣ-тѣ, да показва всякому лошавины-ты отъ пїянство-то и да гы съвѣтува да ся оставять отъ тѣхъ пустж отровж, коя-то гы разорява и душевно и тѣлесно; а съ това той и сполучваше да отворне мнозинж отъ това гнуснаво пїянство. Него чясто щете видите въ дѣлничень день по вѣнь да ходи отъ нивж на ливадж и отъ лозіе на градинж да обыкала и да прѣгледва кой що прави, та и надъ работж-тѣ да поучи оныя, кои-то ся недоговѣждатъ кое какъ да направять. При всякы тыя неговы трудове и старанія за душевно-то и тѣлесно добро на свое-то стадо, Попъ Прыванъ все ще намѣри врѣмя, та да ся занимава и у дома си съ прочитаніе священно писаніе, отъ кое-то да черпи и да събира по-новы и по-новы притчи и поученія за свои-ты слушатели за въ идущій праздникъ.

Врѣтопчаие откакъ ся свѣстихж и познахж, че Попъ Прыванъ „не е дошълъ помежду нмѣ да му послужять, нѣ той тѣмъ да послужи“ и откакъ ся увѣрихж, че всяка негова рѣчь и всяка негова стыжка служатъ само за тѣхно добро, тїи отъ голѣмж благодарность и признателность къмъ тоя свой, нанстинж, добъръ пастыръ и отецъ, поклонихж му отъ свож странж нѣколко нивя, лозя, ливады и градинж съ обѣщаніе да му гы работять всякж годинж общинскы. „Достоинъ дѣлатель мзды своея!“

Да ли ще ся намѣри кой-годѣ нѣгдѣ отъ неговы-ты съзванницы да му подражяе поне въ проповѣди-ты ако не въ повече нѣщо?

Хр. Г. Д.

КОЙ ПОДВИГА УЧИЛИЩЕ-ТО ПРѢДЪ ОЧИ-ТѢ НА НАРОДА?

По-онжж годинж, единъ день надвечеръ, заминувамъ прѣзь село Горовѣй. Тукъ слѣзохъ да поразводж коня си за да го напож, а по случай въ това врѣмя бѣхж отпустили дѣтца-та отъ училище-то, та си отивахж на малкы купове и разговаряхж ся за свои-ты училищны работы. Кога дойдохж срѣщж мене, прѣклонихж главж и поздравихж мя учтиво. Така мирно и въ най-добъръ рядъ заминувахж покрай мене.